

תלמודו בידו

דף מד עמוד ב

א] מדוע גזרו חכמים שבשעת העבודה שבהיכל יש לפרוש רק מבין האולם ולמזבח, ולא גזרו לפרוש מכל העזרה ?

ב] האם קדושת ההיכל וקדושת האולם שוים ?

ג] כמה גחלים הכהן חותה לצורך הקטרת הקטורת של שאר ימות השנה ?

א] 1. מן התורה המקום שבין אולם ולמזבח מקודש יותר משאר העזרה. לכן אף שגזרו חכמים לפרוש מבין האולם ולמזבח שמא יכנס להיכל. לא גזרו על שאר העזרה שהוא מקום נפרד, משום שהיא גזירה לגזירה.

2. מן התורה הקדושה שבין האולם ולמזבח ושאר העזרה אחת היא. אך גזרו חכמים לפרוש רק מבין האולם ולמזבח, כיון שאין היכר לעומד שם להזכיר שאסור להיכנס להיכל. אבל בשאר העזרה, המזבח הוא היכר המזכיר שאסור להיכנס להיכל.

ב] רבא: שוים, וקדושה אחת היא. וכשם שמן התורה חובה לפרוש מן ההיכל בשעת העבודה בקודש, כך חובה מן התורה לפרוש מן האולם.

גמרא: אלו שתי קדושות חלוקות, ואין האולם בכלל "אהל מועד". אלא קדושת האולם שוה לקדושת המקום שבין האולם ולמזבח. והאיסור לעמוד באולם בשעת עבודה בהיכל, אינו אלא מדרבנן.

ג] חכמים: חותה ארבעה קבים של גחלים, ומערה למחתה של שלשה קבים. ר' יוסי: חותה ששה קבים ולרב אשי, חמשה קבים, ומערה למחתה של שלשה. ר' ישמעאל: חותה ארבעה קבים, ומערה למחתה של שני קבים. - את הגחלים העודפות, מפנה לאמת המים העוברת בעזרה ויוצאת לנחל קדרון.